

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/30/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3520010152
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Šibíková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3520010152.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudkyňou JUDr. Miroslavou Šibíkovou, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému V. G., T.. XX.XX.XXXX D. H., U. H. H. C. H., S.. N. XXX/XX, na slobode, trestne stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len "Trestný zákon"), na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14. októbra 2020 v Novom Meste nad Váhom takto

rozhodol:

Obžalovaný: V. G., T.. XX.XX.XXXX D. H., U. H. H. C. H., S.. N. XXX/XX, na slobode,

je vinný, že

ako otec mal. V. G., T.. XX.XX.XXXX, mal. J. G.S., T.. XX.XX.XXXX a mal. S. G., T.. XX.XX.XXXX, v čase od 17.06.2015 doposiaľ v H. C. H. a inde si riadne neplnil vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu mu zo Zákona o rodine a deklarovánú mu aj Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 10C/128/2011 zo dňa 26.01.2012 právoplatným a vykonateľným dňa 11.04.2013, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu svojich detí sumou po 26 eur na každé z nich mesačne vždy do 25. dňa v mesiaci vopred k rukám matky I. G. a následne aj Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom pod č. k. 9P/38/2018-74 zo dňa 18.01.2019 právoplatným a vykonateľným dňa 19.02.2019, ktorým súd zvýšil výšku vyživovacej povinnosti a zaviazal ho prispievať na výživu mal. V. G., T.. XX.XX.XXXX sumou 60 eur mesačne, na výživu mal. J. G., T.. XX.XX.XXXX sumou 60 eur mesačne a na výživu mal. S. G., T.. XX.XX.XXXX sumou 50 eur mesačne, ktorú je povinný platiť vždy do 25. dňa v každom mesiaci vopred k rukám matky detí, okrem obdobia od 03.12.2015 do 10.10.2016, kedy sa nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS a ÚVV Ilava, pričom v tomto období nebol v evidencii uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny T. I. T. D. okrem obdobia od 18.10.2016 do 09.06.2017, kedy bol vyradený z dôvodu prekročenia doby trvania dohody o vykonaní práce, v období od 01.12.2016 do 30.04.2017 bol poberateľom dávky v hmotnej núdzi, a v období od 18.01.2017 do 31.10.2017 bol zamestnaný na dohodu o vykonaní práce u zamestnávateľa J., s.r.o., H. C. H., I. XXX/X, V. XXXXXXXXX a od 17.02.2020 bol zamestnaný na dohodu o vykonaní práce u zamestnávateľa M. K., H. C. H., H. XXX/X, V. XXXXXXXXX, pričom jeho čistý mesačný príjem je vo výške najmenej 300 eur, hoci bol Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/76/2014 zo dňa 19.01.2015, právoplatný dňa 17.06.2015, odsúdený za prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom ku dňu vyhlásenia rozsudku v sume 6 010,- eur k rukám poškodenej I. G.,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, spáchal uvedený čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, na viacerých osobách, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal dňa 07.05.2020 obžalobu na obvineného V. G., T.. XX.XX.XXXX D. H., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Trestného zákona na skutkovom základe tam uvedenom.

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom v predmetnej trestnej veci vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného V. G. v zmysle § 258 Trestného poriadku, výsluchom svedkyne - poškodenej I. G. v zmysle § 261 Trestného poriadku, prečítaním a oboznámením relevantných listinných dôkazov v zmysle § 269 Trestného poriadku.

Samosudkyňa okresného súdu zistila skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku, pričom modifikovala skutkovú vetu oproti podanej obžalobe tak, aby zodpovedala stavu v čase vyhlásenia rozsudku.

Obžalovaný V. G. sa na hlavné pojednávanie nariadené na deň 14.10.2020 dostavil a neodmietol vypovedať, pričom po poučení neurobil žiadne z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Súd vykonal dokazovanie ohľadom výroku o vine a treste v celom rozsahu. Z výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti voči mal. V. G., T.. XX.XX.XXXX, mal. J. G., T.. XX.XX.XXXX a mal. S. G., T.. XX.XX.XXXX. Obžalovaný neuhradil z dlžného ani bežného výživného nič, nepodarilo sa mu splatiť nič na výživné. Najstarší syn V. býva 4 mesiace u neho, už je plnoletý. Obžalovaný sa stará aj o otca, ktorý má 70 rokov. Stará sa aj o otca aj o syna. Syn Ivan nepracuje, neštuduje, je nezamestnaný. Obžalovaný pracoval u K. v stavebnej firme, kde skončil pred dvomi týždňami. Aktuálne pracuje iba brigádne. Dlh na výživnom je vyšší ako bol ku dňu podania obžaloby. Obžalovaný na výživné nezaplatil nič. Na V. mal 60 eur do júla 2020, na mal. J. má výživné vo výške 60 eur, na mal. S. vo výške 50 eur. Dlh na výživnom je okolo 6.000 eur. Obžalovaný si je vedomý spáchania skutku. Nepodmienečný trest sa mu zdá prísny. Aktuálne sa stará o otca, preto by chcel výživné splácať, nevie z čoho. Obžalovaný mal. deťom kúpil niekedy aj darček. Obžalovaný fajčí a mesačne platí asi 30 eur na cigarety. S deťmi je v kontakte cez messenger. Obžalovaný je zdravotne v poriadku. Alkohol nepije.

Svedkyňa - poškodená I. G. sa hlavného pojednávania dňa 14.10.2020 osobne zúčastnila. Z jej výpovede vyplynulo, že obžalovaný neplatil nič na výživné. Nezaplatil ani na dlžné výživné a neplatí ani bežné výživné. Dlh na výživnom je aktuálne 6.010 eur. Poškodená od júla 2020 žije na Slovensku, predtým boli vo Q.. Syn V. býva s obžalovaným a jeho otcom. Mal. J. a mal. S. bývajú s ňou. Výživné na mal. J. je 60 eur a na mal. S. 50 eur mesačne. Deti núdzou netrpeli. Poškodená náhradné výživné nepoberala. Exekúcia na výživné nie je vedená. Poškodená je aktuálne nezamestnaná. Pracovala vo Q., žije s úspor. Výdavky na deti sú bežné, na ošatenie, škola, jedlo. J. nastúpila na strednú školu, teda má zvýšené výdavky. Obžalovaný sa aj zaujíma o deti, aj ich navštevuje. Súdom nemajú určený styk s deťmi. Stretávajú sa po dohode. Darčeky im obžalovaný kúpil, keď v lete prišli na G.. Vo Q. bývali od roku 2011. Poškodená býva s deťmi a s priateľom. Výživné na syna V. mal obžalovaný platiť do júla 2020, kedy nadobudol plnoletosť. Ku dňu podania obžaloby bol dlh spolu na výživnom vo výške 5.280 eur, od

podania obžaloby narástol dlh na V. o sumu 180 eur (za mesiace máj, jún a júl 2020), na mal. J. narástol dlh o sumu 300 eur (za mesiace máj až september), na mal. S. narástol dlh o sumu 250 eur (za mesiace máj až september), teda spolu je aktuálny dlh na dlžnom ako aj bežnom výživnom vo výške 6.010 eur.

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené listinné dôkazy zadovážené do vyšetrovacieho spisu v prípravnom konaní ako aj listinné dôkazy zo spisu sp. zn. 2T/30/2020 zadovážené do spisu v konaní pred súdom, boli oboznámené: spis Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/84/2016, rozhodnutia Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom: rozsudok sp. zn. 9P/38/2018, rozsudok sp. zn. 10C/128/2011, rozsudok sp. zn. 1T/76/2014, trestný rozkaz Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/35/2010, rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 1T/143/09, trestný rozkaz tunajšieho súdu sp. zn. 2T/302/2008, rodné listy detí, lustrácia Sociálna poisťovne, správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny T. I. T. D., register trestov, register priestupkov, evidenčná karta, správy o povesti na obžalovaného ako aj iné dôkazy uvedené v zápisnici z hlavného pojednávania zo dňa 14.10.2020.

Z rodných listov Matričného úradu Mesta I. vyplýva, že obžalovaný je otcom mal. V. G., T. XX.XX.XXXX, mal. J. G., T. XX.XX.XXXX a mal. S. G.S., T. XX.XX.XXXX a poškodená I. G. je ich matka.

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 10C/128/2011-42 zo dňa 26.01.2012, právoplatný čo do výroku o výživnom dňa 11.04.2013, bolo manželstvo obžalovaného a poškodenej rozvedené, mal. deti boli zverené do osobnej starostlivosti a výchovy matky - poškodenej, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok. Obžalovaný je oprávnený stýkať sa s maloletými deťmi bez obmedzenia. Obžalovaný bol zaviazaný prispievať na ich výživu sumou 26 eur mesačne na každé dieťa do 25. dňa v každom mesiaci vopred k rukám matky - poškodenej s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku o rozvode ich manželstva. Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom pod č. k. 9P/38/2018-74 zo dňa 18.01.2019 právoplatným a vykonateľným dňa 19.02.2019, súd zvýšil výšku vyživovacej povinnosti a zaviazal obžalovaného prispievať na výživu mal. V. G., T. XX.XX.XXXX sumou 60 eur mesačne, na výživu mal. J. G., nar. XX.XX.XXXX sumou 60 eur mesačne a na výživu mal. S. G., T. XX.XX.XXXX sumou 50 eur mesačne, ktorú bol povinný platiť vždy do 25. dňa v každom mesiaci vopred k rukám matky detí I. G.Á..

Zo správy ÚVV a ÚVTOS Ilava z 4.4.2019 vyplýva, že obžalovaný bol od 03.12.2015 do 10.10.2016 vo výkone trestu odňatia slobody v Ilave. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny T. I. T. D. z 20.03.2020 a 20.11.2018 vyplýva, že v období od 18.10.2016 do 09.06.2017 bol obžalovaný vyradený z evidencie z dôvodu prekročenia doby trvania dohody o vykonaní práce, v období od 01.12.2016 do 30.04.2017 bol poberateľom dávky v hmotnej núdzi. V období od 18.01.2017 do 31.10.2017 bol zamestnaný na dohodu o vykonaní práce u zamestnávateľa J., G..M..B., H. C. H., I. XXX/X, V. XXXXXXXX a od 17.02.2020 bol zamestnaný na dohodu o vykonaní práce u zamestnávateľa M. K., H. C. H., H. XXX/X, V. XXXXXXXX, pričom jeho čistý mesačný príjem je vo výške najmenej 300 eur. Obžalovaný ani poškodená nepredložili žiadne poštové poukážky resp. iné doklady o úhrade výživného.

Z odpisu z registra trestov ohľadom obžalovaného Ivana Sládeka vyplýva, že doteraz bol deväťkrát právoplatne odsúdený, pričom nemá zahladené všetky odsúdenia. Obžalovaný bol trikrát právoplatne odsúdený za trestný čin zanedbania povinnej výživy, a to Okresným súdom Senica sp. zn. 2T/83/2007, Okresným súdom Trenčín sp. zn. 3T/35/2010 a Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/76/2014. Naposledy bol odsúdený Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/84/2016 z 22.06.2016, právoplatný 13.07.2016 za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na trest odňatia slobody na tri mesiace nepodmienečne. Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/76/2014 zo dňa 19.01.2015, právoplatný dňa 17.06.2015, bol odsúdený za prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona. Obžalovaný sa dopustil jedného priestupku na úseku cestnej premávky dňa 8.2.2020, pásy, 20 eur pokuta.

Súd vzhľadom na vyššie uvedené po zhodnotení všetkých dôkazov, podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala, mal za preukázané, že obžalovaný V. G. spáchal skutok, ktorý je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Zo spáchania žalovaného skutku je obžalovaný usvedčovaný tak výpoveďou svedkyne poškodenej, ktorá potvrdila, že obžalovaný od 17.06.2015 doposiaľ vôbec neuhrádza výživné stanovené súdom, a to ani dlžné ani bežné výživné, ďalej samotnou výpoveďou obžalovaného G. na hlavnom pojednávaní, vyššie uvedenými zadokumentovanými a súdom vykonanými listinnými dôkazmi (preukázaná existencia povinnosti obžalovaného uhrádzať výživné na tri maloleté deti vo výške na mal. J. 60 eur mesačne, na mal. S. 50 eur mesačne, na syna V. do júla 2020 vo výške 60 eur mesačne), ako aj vyjadreniami obžalovaného a poškodenej, v ktorých bol dlh na výživnom potvrdený, teda si neplní vyživovaciu povinnosť stanovenú súdom, pričom dlh ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavoval sumu 6.010 eur. V konaní pred súdom bolo preukázané, že obžalovaný si bol vyživovacej povinnosti voči trom mal. deťom vedomý, počas žalovanej doby si vyživovaciu povinnosť neplnil riadne a včas, neuhradil ani časť výživného. V sledovanom období bol poberateľom dávky v hmotnej núdzi od 01.12.2016 do 30.04.2017, bol vo výkone trestu odňatia slobody od 03.12.2015 do 10.10.2016, v období od 18.10.2016 do 09.06.2017 bol vyradený z dôvodu prekročenia doby trvania dohody o vykonaní práce. V období od 18.01.2017 do 31.10.2017 bol zamestnaný na dohodu o vykonaní práce u zamestnávateľa J., G..M..B., H. C. H., I. XXX/X, V.B. XXXXXXXX a od 17.02.2020 bol zamestnaný na dohodu o vykonaní práce u zamestnávateľa M. K., H. C. H., H. XXX/X, V. XXXXXXXX, pričom jeho čistý mesačný príjem je vo výške najmenej 300 eur.

Obrana obžalovaného spočívajúca v poukazovaní na to, že výživné neplatil pre nedostatok finančných prostriedkov neobstojí. Tvrdenie obžalovaného, že platil výživné podľa svojich možností nezbavuje obžalovaného jeho zákonnej povinnosti platiť výživné na maloleté deti, navyše keď si obžalovaný riadne neplní vyživovaciu povinnosť už od júna 2015 doposiaľ. Obžalovaný sa riadne nezamestnal, hoci pracovných možností bolo podľa správy úradu práce dostatok. Obžalovaný poukázal na nedostatok finančných prostriedkov na úhradu výživného, potvrdil, že na bežné výživné ani dlžné výživné nezaplatil celkom nič, pričom žiada o splátky na výživnom ale sám nevedel uviesť, z čoho by aj tieto platil a do akej doby by bol schopný dlh na výživnom vo výške 6.010 eur uhradiť. Potvrdil, že mesačne na cigarety minie 30 eur, na tieto teda peniaze má. Obžalovaný mal dlh na výživnom voči všetkým trom deťom, na syna Ivana do júla 2020. Bolo nesporne preukázané, že obžalovaný do dnešného dňa neuhradil ani časť výživného. Obžalovaný si je svojej vyživovacej povinnosti plne vedomý. Vyživovaciu povinnosť si neplní, hoci už bol deväťkrát právoplatne odsúdený a trikrát pre trestný čin zanedbania povinnej výživy. Súd tak mal za preukázané, že výživné nebolo v celom rozsahu ku dňu konania hlavného pojednávania, a teda aj v čase vyhlásenia rozsudku, t. j. dňa 14.10.2020, uhradené. Súd uvedené skutočnosti zohľadnil aj v skutkovej vete, ktorú modifikoval oproti podanej obžalobe, aby zodpovedala stavu v čase vyhlásenia rozsudku.

Je povinnosťou obžalovaného prednostne uhrádzať výživné, nakoľko maloleté boli zverené do osobnej starostlivosti matky - poškodenej I. G.S., ktorá pozná ich potreby, keďže je s maloletými deťmi v každodennom kontakte. Mal. J. má zvýšené výdavky na školské a osobné potreby, nakoľko nastúpila na strednú školu. Poškodená znáša všetky výdavky na deti, či už na stravu, ošatenie, školu, krúžky a pod.

Súd na strane obžalovaného nezistil objektívne skutočnosti, ktoré by bránili obžalovanému zabezpečiť dostatok finančných prostriedkov, keďže zdravotný stav obžalovaného to umožňuje, čo potvrdil sám obžalovaný. Obžalovaný uviedol, že aktuálne nemá prácu, pracuje iba brigádne, no neuviedol kde. V sledovanom období bol evidovaný na úrade práce, bol z evidencie vyradený a dávky v hmotnej núdzi poberal iba od 01.12.2016 do 30.04.2017. Súd poukazuje, že ak dôjde k zhoršeniu finančnej situácie, je obžalovaný povinný prispôsobiť svoj životný štandard týmto novovzniknutým okolnostiam, svoj životný štandard primerane znížiť, a to až na úroveň pokrytia iba objektívnych základných životných potrieb a zvýšiť svoju aktivitu smerom k získaniu takej adekvátnej práce, ktorej finančné ohodnotenie postačí na zabezpečenie potrieb všetkých na ňu odkázaných osôb. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti vecnú poznámku Najvyššieho súdu Českej republiky, ktorý vo svojom rozhodnutí č. k. 4 Tdo 1290/2011-16 zo dňa 22.11.2011 konštatuje a zdôrazňuje (voľne preložené do slovenčiny), že "splodenie dieťaťa nie je šport ani zábava, hoci sa to niektorým jedincom na začiatku môže javiť. V skutočnosti tým ale budúci rodič na seba berie povinnosť a zodpovednosť, ktorá ho sprevádza po celý ďalší život, niekedy až do jeho vlastnej smrti. Preto je nevyhnutné, aby sa choval tak, aby svoje záväzky a povinnosti dokázal vždy a za všetkých okolností splniť". S uvedeným záverom sa súd v danej prejednávanej veci po vecnej stránke v plnej miere stotožňuje s poukazom na potrebu uvedomenia si dôležitosti plnenia vyživovacej povinnosti rodiča na svoje vlastné dieťa.

Súd preto uznal obžalovaného vinným zo spáchania žalovaného skutku, ktorý rovnako ako obžaloba právne posúdil ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona s tým, že za použitia § 122 ods. 13 Trestného zákona v čase vyhlásenia rozsudku dňa 14.10.2020 mal súd za preukázané, že obžalovaný dlhuje na výživnom sumu vo výške 6.010 eur na tri deti (z toho dve maloleté, jedno za výživné k 7/20). Pri stanovení výšky dlžného výživného vychádzal z preukázanej skutočnosti, že poškodená pri výsluchu v rámci prípravného konania ako aj na hlavnom pojednávaní uviedla, že ku dňu podania obžaloby bola výška dlhu 5.280 eur, čo ku dňu vyhlásenia rozsudku dňa 14.10.2020 je aktuálny dlh ku dňu vyhlásenia rozsudku vo výške 6.010 eur. Obžalovaný neuhradil ani časť výživného.

Obžalovaný ako subjekt spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku a neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali jeho nepríčetnosti alebo prípadne jeho zmenšenej príčetnosti. Z objektívneho hľadiska je nepochybné, že obžalovaný si bol a je vedomý svojej zákonnej povinnosti, vyplývajúcej jednak z ustanovenia § 62 Zákona o rodine a jednak súdneho rozhodnutia, prispievať na výživu poškodenej, napriek tomu výživné neplatil a spolieval sa, že sa trestnej zodpovednosti za svoje konanie zbaví jednoduchým poukázaním na nedostatok finančných prostriedkov. Naplnená bola i subjektívna stránka, t. j. zavinenie, keď obžalovaný konal vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Tr. zák., nakoľko z konania obžalovaného, ktorý napriek tomu, že o svojej povinnosti vyživovať svoje maloleté deti vedel, svoju vyživovaciu povinnosť nenahlásil žiadnemu zamestnávateľovi, výživné neplatil, do dnešného dňa dobrovoľne nezaplatil celkom nič, pričom deti sú vo veku 18 rokov, 16 rokov a 13 rokov, teda pre celkovú zmenu tohto stavu nevykonal prakticky nič, a preto je súd toho názoru, že obžalovaný svojou nedostatočnou aktivitou porušil spoločenský záujem chránený Trestným zákonom, ktorý spočíva v ochrane nároku oprávnenej osoby na výživné.

Z odpisu registra trestov obžalovaného bolo zistené, že doposiaľ bol obžalovaný odsúdený celkom deväťkrát. Priestupkovo bol riešený jedenkrát.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, spôsob spáchania trestnej činnosti, jeho následok, zavinenie a pohnútku páchatel'a, na osobu obžalovaného, na jeho pomery a na možnosť jeho nápravy, dospel súd k záveru, že pre splnenie účelu trestu nebude postačujúce obžalovanému uložiť výchovný trest odňatia slobody s podmieňnym odkladom výkonu na skúšobnú dobu, ale účel trestu bude naplnený uložením nepodmieňného trestu odňatia slobody, a to vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný si dobrovoľne neplní vyživovaciu povinnosť ani v časti, hoci už bol deväťkrát právoplatne odsúdený, trikrát za rovnaký trestný čin. Obžalovaný má spolu tri vyživovacie povinnosti a potvrdil, že si neplní ani jednu riadne a včas. Peniaze napr. na cigarety však má, riadnu prácu si nevie nájsť.

Obžalovaný spáchal prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Trestného zákona s trestnou sadzbou 1 (jeden) až 5 (päť) rokov. Súd pri určení trestu zistil jednu poľahčujúcu § 36 písm. l (priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval) a jednu priťažujúcu okolnosť § 37 písm. m) (bol odsúdený za trestný čin, pričom nemá všetky odsúdenia zahladené, spolu má 9 odsúdení). Súd tak obžalovanému uložil trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov, ktorý považuje na nápravu obžalovaného za dostatočný. Takto uložený trest podľa názoru súdu spĺňa všetky potrebné atribúty uvedené v § 34 ods. 1 Tr. zákona.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, súd zaradil páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

S predmetným trestným konaním adhézne konanie, t. j. konanie o náhradu škody spojené nebolo, keďže vzniknutý dlh obžalovaného na výživnom nemá z trestnoprávneho hľadiska povahu škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až

doručenie rozsudku. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal.